ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MARCO DARMON
της 29ης Σεπτεμβρίου 1993 *

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι Δικαστές,

1. Τα τέσσερα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Hannover σας παρέχουν την ευκαιρία να επανεξετάσετε την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας στην περίπτωση αρνήσεως χορηγήσεως μιας πριμοδοτήσεως λόγω μη τηρήσεως των προβλεπομένων από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση όρων για τη λήψη της.

2. Η κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα του βοείου κρέατος θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968 [1]. Το άρθρο 4α του κανονισμού αυτού, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 467/87 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1987 [2], θέσπισε σύστημα ειδικής πριμοδοτήσεως υπέρ των παραγωγών βοείου κρέατος. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του συστήματος αυτού καθορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 714/89 της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 1989 [3] (στο εξής: ο κανονισμός), που βρίσκεται στο επίκεντρο της υποθέσεως αυτής.

3. Ο κανονισμός αυτός καθορίζει τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της ειδικής πριμοδοτήσεως που προβλέπει το προμνησθέν άρθρο 4α.

4. Προβλέπει κυρίως ότι ο παραγωγός πρέπει να αναλάβει τη δέσμευση να διατηρήσει στην εκμετάλλευσή του τα αρσενικά βοοειδή, για τα οποία ζητεί τη χορήγηση της πριμοδοτήσεως [4], τουλάχιστον επί ορισμένο χρονικό διάστημα οριζόμενο από κάθε κράτος μέλος. Η περίοδος αυτή κυμαίνεται από δύο μέχρι πέντε μήνες [5].

5. Μεταβατικές διατάξεις [6] επιτρέπουν παρέκκλιση από την υποχρέωση αυτή σε δύο περιπτώσεις που προβλέπονται από τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 11 του κανονισμού.

6. Απαλλάσσονται της υποχρεώσεως αυτής:

— οι παραγωγοί των κρατών μελών που εφαρμόζουν την ειδική πριμοδότηση για πρώτη φορά (παράγραφος 1)·

— στα άλλα κράτη μέλη, και με πρωτοβουλία αυτών, οι παραγωγοί που ζητούν πριμοδότηση για τα ζώα η πάχυνση των οποίων έχει σχεδόν περαιωθεί. Στην περίπτωση αυτή, η αίτηση υπόκειται σε τέσσερις όρους: 1) πρέπει να υποβληθεί κατά το διάστημα από 3 Απριλίου μέχρι 4 Ιουνίου 1989, 2) τα ζώα πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον δώδεκα μηνών την ημέρα καταθέσεως της αιτήσεως, 3) ο παραγωγός πρέπει να τα έχει διατηρήσει στην εκμετάλλευσή του τουλάχιστον επί ένα μήνα, 4) πρέπει να σφαγούν ή να

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — Κανονισμός περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72).

2 — Κανονισμός για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος καθώς και τα καθεστώτα πριμοδοτήσεων που χορηγούνται στον τομέα αυτό (ΕΕ L 48, σ. 1).

3 — Κανονισμός περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ειδικής πριμοδότησης υπέρ των παραγωγών βοείου κρέατος (ΕΕ L 78, σ. 38).

4 — Τα ζώα που παρέχουν δικαίωμα πριμοδοτήσεως χαρακτηρίζονται από τον κανονισμό αυτό «επιλέξιμα».

5 — Άρθρα 2, δεύτερη παύλα, και 8, παράγραφος 2.

6 — Όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού.

εξαχθούν σε τρίτη χώρα πριν από τις 3 Σεπτεμβρίου 1989 (παράγραφος 2).

7. Το άρθρο 8 του κανονισμού προβλέπει ότι «οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται από κάθε κράτος μέλος προβαίνουν σε διοικητικό έλεγχο και σε επιτόπου επιθεωρήσεις για να διαπιστωθεί αν τηρούνται οι διατάξεις του καθεστώτος ειδικής πριμοδότησης».

8. Σε περίπτωση μη τηρήσεως των όρων χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως, το άρθρο 9 προβλέπει κυρώσεις.

9. Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, «εάν ο αριθμός των πράγματι επιλέξιμων ζώων που διαπιστώνεται κατά τον έλεγχο είναι μικρότερος από εκείνον που αναφέρεται στην αίτηση για πριμοδότηση, η πριμοδότηση δεν καταβάλλεται».

10. Εντούτοις, το δικαίωμα πριμοδοτήσεως διατηρείται, αν η μείωση του αριθμού των ζώων οφείλεται σε «φυσική εξέλιξη της ζωής της αγέλης» ή σε «περίπτωση ανωτέρας βίας», υπό την επιφύλαξη ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν ενημερωθεί σε εύθετο χρόνο (άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 3).

11. Τέλος, το άρθρο 9, παράγραφος 4, προβλέπει ότι «εφόσον η διαφορά μεταξύ του αριθμού των πραγματικά επιλέξιμων ζώων και του δηλωθέντος αριθμού είναι κατώτερη από 5 % (...) η πριμοδότηση μειωμένη κατά 20 % καταβάλλεται για τον αριθμό των επιλέξιμων ζώων (...)».

12. Ο Schumacher ζήτησε στις 25 Απριλίου 1989, στα πλαίσια του άρθρου 11, παράγραφος 2, ειδική πριμοδότηση για τριάντα δύο παχυνθέντα αρσενικά βοοειδή, ηλικίας τουλάχιστον δώδεκα μηνών, τα οποία έπρεπε να σφαγούν πριν από τις 3 Σεπτεμβρίου 1989.

13. Από τα έγγραφα που κατέθεσε ο παραγωγός στις αρμόδιες εθνικές αρχές προκύπτει ότι είκοσι επτά ζώα εσφάγησαν από τις 20 Ιουνίου 1989 μέχρι τις 17 Αυγούστου 1989 και πέντε άλλα στις 25 Σεπτεμβρίου 1989, ήτοι, όσον αφορά αυτά τα πέντε ζώα, είκοσι δύο ημέρες μετά την προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού.

14. Για τον λόγο αυτό, στις 12 Οκτωβρίου 1989, η Bezirksregierung Hannover απέρριψε στο σύνολό της την αίτηση για τη χορήγηση πριμοδοτήσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 1.

15. Ο Schumacher άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Verwaltungsgericht Hannover ισχυριζόμενος ότι δικαιούται της ειδικής πριμοδοτήσεως τουλάχιστον για είκοσι επτά βοοειδή ως προς τα οποία θεωρεί ότι πληρούσε όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

16. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η περίπτωση που του υπεβλήθη έχει δύο χαρακτηριστικά: η διαφορά μεταξύ του αριθμού των επιλέξιμων ζώων (είκοσι επτά) και του αριθμού των δηλωθέντων ζώων (τριάντα δύο) δεν είναι το αποτέλεσμα ούτε «φυσικής εξελίξεως» ούτε «περιπτώσεως ανωτέρας βίας» και, επομένως, οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 9 του κανονισμού δεν έχουν εφαρμογή. Θεωρεί ότι το άρθρο 9, παράγραφος 4, δεν έχει επίσης εφαρμογή, διότι η διαφορά μεταξύ του αριθμού των επιλέξιμων ζώων και του αριθμού των δηλωθέντων ζώων είναι μεγαλύτερος από 5 % [7].

7 — Βλ. όσα εκθέτει το αιτούν δικαστήριο επί του σημείου αυτού (Διάταξη περί παραπομπής, σελ. 7 έως 9 της γαλλικής μεταφράσεως).

17. Το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει αν συμβιβάζεται με την αρχή της αναλογικότητας η κύρωση που προβλέπει το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού και θέτει στο Δικαστήριο τέσσερα ερωτήματα που μπορούν να συνοψιστούν ως ακολούθως [8]:

1) Έχει εφαρμογή το άρθρο αυτό στις αιτήσεις για τη χορήγηση ειδικής πριμοδοτήσεως του άρθρου 11, παράγραφος 2;

2) Περιλαμβάνει η έννοια του «ελέγχου» που αναφέρει το άρθρο 9, παράγραφος 1, τον έλεγχο εγγράφων;

3) Έχει εφαρμογή το άρθρο 9, παράγραφος 1, εάν δεν εφαρμόζεται το άρθρο 9, παράγραφος 4;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας;

18. Το πρώτο και το τρίτο ερώτημα διώκουν να εξεταστεί αν το άρθρο 9 στο σύνολό του έχει εφαρμογή επί των πριμοδοτήσεων που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού. Τα δύο αυτά ερωτήματα θα τα εξετάσω από κοινού.

19. Το άρθρο 9 προβλέπει κυρώσεις σε περίπτωση μη τηρήσεως των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας των ζώων.

20. Αποσκοπεί στην «πρόληψη και στην κύρωση των ατασθαλιών και της νοθείας» [9].

21. Ο κίνδυνος απάτης είναι ακριβώς ο ίδιος είτε πρόκειται για το γενικό σύστημα ειδικής πριμοδοτήσεως (άρθρο 2 του κανονισμού) είτε πρόκειται για το μεταβατικό σύστημα που ισχύει για τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την πριμοδότηση για πρώτη φορά ή για ζώα των οποίων η πάχυνση έχει σχεδόν περαιωθεί (άρθρο 11 του κανονισμού).

22. Ένα ζώο δεν είναι επιλέξιμο αν υπάρχει 1) εκπρόθεσμη σφαγή (άρθρο 11, παράγραφος 2, τρίτη παύλα), 2) ανεπαρκής χρόνος διατηρήσεως στην εκμετάλλευση (άρθρο 11, παράγραφος 2, δεύτερη παύλα), 3) μη τήρηση των προϋποθέσεων ηλικίας των ζώων (άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτη παύλα), 4) υπέρβαση του αριθμού των επιλέξιμων ζώων (άρθρο 1, παράγραφος 2), κ.λπ.

23. Το άρθρο 9 έχει εφαρμογή οποιαδήποτε και αν είναι η αιτία της μη επιλεξιμότητας και το καθεστώς της αιτήσεως. Εκεί όπου ο κανονισμός δεν διακρίνει, δεν υπάρχει λόγος εισαγωγής διακρίσεων.

24. Επομένως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δεν είναι επιλέξιμο κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, το ζώο που δεν εσφάγη πριν από την προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 2, τρίτη παύλα.

25. Αν η διαφορά μεταξύ του αριθμού των επιλέξιμων ζώων και του αριθμού των δηλωθέντων ζώων υπερβαίνει το 5 %, το άρθρο 9, παράγραφος 4, δεν έχει εφαρμογή.

26. Επομένως, το άρθρο 9, παράγραφος 1, έχει εφαρμογή στον παραγωγό που, αφού ζήτησε τη χορήγηση ειδικής πριμοδοτήσεως βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, έχει πέντε μη επιλέξιμα ζώα -διότι εσφάγησαν

8 — Το κείμενό τους παρατίθεται στην έκθεση του εισηγητή δικαστή (I, 2 in fine).

9 — Τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού.

εκπρόθεσμα -επί συνόλου τριάντα δύο. Αυτή είναι, κατά τα λοιπά, η κοινή άποψη του αιτούντος δικαστηρίου [10] και της Επιτροπής [11].

27. Ως προς την έννοια του ελέγχου κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στον οποίο αναφέρεται το δεύτερο ερώτημα, δέχομαι, όπως και η Επιτροπή [12] την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου [13].

28. Κατά το άρθρο 8 του κανονισμού, τα κράτη μέλη προβαίνουν σε δύο είδη ελέγχου: την επιτόπου επιθεώρηση και τον «διοικητικό έλεγχο». Ο τελευταίος πρέπει να συνίσταται στον έλεγχο της ακριβείας των εγγράφων που υπέβαλε ο αιτών. Έτσι, η σύγκριση μεταξύ του αριθμού των ζώων που αναφέρει η αίτηση πριμοδοτήσεως και οι καταστάσεις που συντάσσει σφαγείο [14] καθιστά δυνατό τον έλεγχο αν τα ζώα εσφάγησαν πράγματι πριν από την τελευταία ημερομηνία που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 2, τρίτη παύλα. Η μη αποδοχή αυτού του είδους ελέγχου θα κατέληγε στο να στερήσει το άρθρο 8 από την πρακτική αποτελεσματικότητά του.

29. Ποια απάντηση όμως πρέπει να δοθεί όσον αφορά την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας, που αποτελεί αντικείμενο του τετάρτου ερωτήματος;

30. Καταρχάς, επισημαίνω ότι αντικείμενο της παρούσας υποθέσεως δεν είναι το πρόβλημα της εγκυρότητας, σε σχέση με την αρχή της αναλογικότητας, μέτρων που επιβάλλουν οικονομικά βάρη στους επιχειρηματίες [15]. Η μη τήρηση των προϋποθέσεων χορηγήσεως της ειδικής πριμοδοτήσεως υπέρ των παραγωγών βοείου κρέατος έχει ως μόνη συνέπεια την απώλεια του πλεονεκτήματος που συνιστά η πριμοδότηση αυτή.

31. Όπως υπενθυμίσατε στην απόφαση Pressler, της 21ης Ιανουαρίου 1992 [16], το Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει «υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας ορισμένα μέτρα π.χ. που προβλέπουν τη μη χορήγηση ορισμένου ευεργετήματος σε περίπτωση μη τηρήσεως προϋποθέσεων ή προθεσμιών που ισχύουν για τη διενέργεια πράξεων ή την υποβολή αιτήσεων ή εγγράφων» [17].

32. Σε παρόμοια περίπτωση, το Δικαστήριο έκρινε ότι πρέπει να εξεταστεί «αν τα μέτρα που προβλέπει η διάταξη αυτή βαίνουν πέραν των ορίων αυτού που είναι πρόσφορο και αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού τον οποίο επιδιώκει η παραβιαζόμενη κανονιστική ρύθμιση. Ειδικότερα, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα μέτρα που προβλέπει η εν λόγω διάταξη για την πραγματοποίηση του επιδιωκόμενου σκοπού είναι ανάλογα προς τη σπουδαιότητά του και απαραίτητα για την επίτευξή του (...)» [18].

33. Η κοινή οργάνωση των αγορών του βοείου κρέατος έχει σκοπό την πρόληψη της πτώσεως των τιμών, ιδίως με την εφαρμογή

10 — Γαλλική μετάφραση της Διατάξεως περί παραπομπής, σ. 7.

11 — Παρατηρήσεις της Επιτροπής, σ. 7 της γαλλικής μεταφράσεως.

12 — Ibidem.

13 — Γαλλική μετάφραση της Διατάξεως περί παραπομπής, σ. 7.

14 — Ibidem, σ. 6.

15 — Βλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 1989 στην υπόθεση 265/87, Schräder κατά Hauptzollamt Gronau, σκέψη 21, περί του καθεστώτος εισφοράς συνυπευθυνότητας που εισπράττεται από μεταποιητές σιτηρών (Συλλογή 1989, σ. 2237) και την απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 1991 στην υπόθεση C-24/90, Werner Faust, σκέψη 12, περί συμπληρωματικής εισφοράς επί εισαγωγικών δασμών (Συλλογή 1991, σ. I-4905).

16 — C-319/90, Συλλογή 1992, σ. I-203.

17 — Σκέψη 11.

18 — Ibidem, σκέψη 12.

παρεμβατικών μέτρων [19]. Για την προσαρμογή και τον περιορισμό των συνεπειών αυτού του παρεμβατικού συστήματος [20], οι κανονισμοί (ΕΟΚ) 467/87, 468/87 και ο υπό εξέταση θέσπισαν σύστημα *ειδικής πριμοδοτήσεως* κατ' εξοχήν προσωρινό [21] και μεταβατικό [22] με σκοπό τη διατήρηση των εισοδημάτων των παραγωγών κατ' αυτήν την περίοδο προσαρμογής [23].

34. Επειδή η Κοινότητα έκρινε δικαιολογημένα τα προσωρινά αυτά μέτρα για περιορισμένη χρονική διάρκεια, έπρεπε να μην εφαρμοστούν πέραν των ορίων της χρονικής περιόδου που έγινε δεκτή. Επομένως, γίνεται αντιληπτό γιατί ο κανονισμός όρισε προθεσμία για τη σφαγή των οικείων ζώων.

35. Ο ορισμός προθεσμίας για τη σφαγή, η μη τήρηση της οποίας έχει ως συνέπεια την απώλεια της πριμοδοτήσεως δεν εξηγείται επομένως μόνον με την πρόνοια για την καλή λειτουργία του συστήματος, αλλά καθιστά επιπλέον δυνατή την αποφυγή της καταστρατηγήσεως του σκοπού του.

36. Εξάλλου, η παράγραφος 4, του άρθρου 9, λαμβάνει υπόψη το σημαντικό μειονέκτημα που προέρχεται από την ολοσχερή απώλεια του ευεργετήματος της ενισχύσεως σε περίπτωση ελάχιστης διαφοράς μεταξύ του αριθμού των πράγματι επιλέξιμων ζώων και του αριθμού των δηλωθέντων ζώων. Τότε μόνον μειώνεται η πριμοδότηση [24]. Η διάταξη αυτή θεσπίστηκε προκειμένου να ληφθούν υπόψη «με τον αρμόζοντα τρόπο οι παραβάσεις μικρότερης σημασίας» [25] και καθιστά φανερό ότι ο κοινοτικός νομοθέτης έλαβε υπόψη του την αρχή της αναλογικότητας.

37. Τέλος, υπενθυμίζω ότι το δικαίωμα πριμοδοτήσεως διατηρείται αν η μείωση του αριθμού των ζώων είναι το αποτέλεσμα φυσικής εξελίξεως ή περιπτώσεως ανωτέρας βίας, εφόσον οι αρμόδιες αρχές ενημερώθηκαν συναφώς σε εύθετο χρόνο.

38. Όπως είναι φανερό, η ολοσχερής απώλεια της πριμοδοτήσεως προϋποθέτει *σημαντική* μείωση του αριθμού των πράγματι επιλέξιμων ζώων, της οποίας αιτία δεν είναι ούτε η φυσική εξέλιξη της ζωής της αγέλης ούτε περίπτωση ανωτέρας βίας.

39. Επομένως, πρόκειται για κύρωση είτε της βαρείας αμελείας (ο παραγωγός γνώριζε την προθεσμία σφαγής ήδη από την ημέρα της καταθέσεως της αιτήσεώς του για τη χορήγηση πριμοδοτήσεως και αρκετοί μήνες μεσολάβησαν από την κατάθεση της αιτήσεως μέχρι τη σφαγή) είτε, ενδεχομένως, της απάτης του παραγωγού.

40. Αυτό αρκεί για να υποστηριχθεί ότι σε καμιά από τις περιπτώσεις αυτές δεν υπάρχει λόγος για τη χορήγηση κοινοτικών συνδρομών.

41. Το αιτούν δικαστήριο μνημονεύει [26] γνωμοδότηση της Επιτροπής η οποία είχε δεχθεί τη χορήγηση πριμοδοτήσεων για το σύνολο των ζώων της αγέλης, παρά τη μη τήρηση της υποχρεώσεως σημάνσεως. Ως

19 — Βλ. άρθρα 5 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68.

20 — Βλ. τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΟΚ) 467/87.

21 — Βλ. άρθρο 4α του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68, όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 467/87.

22 — Βλ. άρθρο 11 του κανονισμού.

23 — Βλ. έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΟΚ) 467/87.

24 — Πρβλ. την απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1986 στην υπόθεση 9/85, Nordbutter, σκέψη 17 (Συλλογή 1986, σ. 2831).

25 — Τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού.

26 — Σελ. 10 της γαλλικής μεταφράσεως της Διατάξεως περί παραπομπής.

προς αυτό, διαπιστώνεται ότι η γνωμοδότηση αυτή, πλην του γεγονότος ότι το περιεχόμενό της αμφισβητείται από την Επιτροπή και δεν μπορεί να δεσμεύσει το Δικαστήριο, εκδόθηκε το 1987 και επομένως δεν μπορεί να αφορά το σύστημα ειδικής πριμοδοτήσεως υπέρ των παραγωγών βοείου κρέατος, του οποίου οι λεπτομέρειες εφαρμογής καθορίστηκαν αργότερα.

42. Τέλος, θέλω να προσθέσω ότι κατά πάγια νομολογία «πρέπει να αναγνωριστεί στα κοινοτικά όργανα ευρεία εξουσία εκτιμήσεως σε θέματα κοινής γεωργικής πολιτικής, αν ληφθούν υπόψη οι αρμοδιότητες που τους ανατίθενται με τη Συνθήκη» [27].

43. Επομένως, φρονώ ότι η εξέταση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού δεν αποκάλυψε στοιχεία ικανά να θίξουν το κύρος του σε σχέση με την αρχή της αναλογικότητας.

44. Επομένως, προτείνω να δοθεί η εξής απάντηση:

1) Εφόσον οι παράγραφοι 2 και 3, του άρθρου 9, του κανονισμού (ΕΟΚ) 714/89 της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 1989, δεν έχουν εφαρμογή, εφαρμόζεται η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού στις αιτήσεις για τη χορήγηση ειδικής πριμοδοτήσεως υπέρ των παραγωγών βοείου κρέατος που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού.

2) Η έννοια του «ελέγχου» κατά το προμνησθέν άρθρο 9, παράγραφος 1, περιλαμβάνει τον έλεγχο των εγγράφων που υπέβαλε ο αιτών στις αρμόδιες εθνικές αρχές προκειμένου να αποδείξει ότι συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την καταβολή της πριμοδοτήσεως.

3) Η εξέταση της διατάξεως αυτής δεν αποκάλυψε στοιχεία ικανά να θίξουν το κύρος της σε σχέση με την αρχή της αναλογικότητας.

27 — Απόφαση της 8ης Απριλίου 1992 (στην υπόθεση C-256/90, Mignini, σκέψη 16 (Συλλογή 1992, σ. I-2651).